

"EDINOST"
izhaja po trikrat na teden v šestih izdanjih ob sobotah. Zjutranje izdanie izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. urti večer. — Območno izdanie stane: za jedens mesec f. — 90, izven Avstrije f. 140 za tri meseca f. — 240 za pol leta f. — 500 za vse leto f. — 1000. — Na naročbo brez priložene naročnine se ne jemlje ozir.

Pomembne stvari so dobirajo v posajalnišča tobaka v Trstu po 2 st. izven Trsta pa 3 st. Sobitno večerno izdanje v Trstu 6 st. Izven Trsta 5 st.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

EDINOST

Z novim letom poslali smo naš list na ogled več osebam, katere so nam bilo priporočane od naših gg. naročnikov. V nadi, da večina prvih pristopov krogu naročnikov našega lista, ki je najcenejši skrat na tem izhajajoči slovenski list in ki se točno bayi z narodnimi, narodno-gospodarskimi in političnimi vprašanji, prinašajoč v podlistku lepe izvirne in prevedene povesti, prosimo one, ki nečejo vsprejeti našega lista, naj blagovolje na ogled poslane številke takoj vrneti, da se budem znali ravnati glede daljnega pošiljanja. One častite osebe pa, ki se hočejo naročiti na naš list, prosimo, da prej ko mogoče pošljemo na upravnštvo saj četrletno ali mesečno naročino. Cene razvidne so na celu lista.

Uredništvo.

Upravnštvo.

Deželni zbor tržaški

VI. zasedanje, 2. seje dne 14. januarja 1895.

Predseduje deželni glavar dr. Ferdinand Pitteri, vladu zastopa namestni štveni svetovalec baron Conrad, navzočih 40 poslancev.

Po odobrenju zapisnika zadnje seje prijavila deželni glavar, da so mu poslanci Iv. Nabergoj, Ivan Gorup, Fr. Dolenz in Iv. Marija Vatovec prijavili pismeno, da se ne udeleže razprav v tem zasedanju. (Nam se zdi jako čudno, da g. deželni glavar ni dal doslovno predčitati izjave naših poslancev, kajti namenjena je bila zboru samemu, čeprav je bila naslovljena na osebo g. glavarja. Ali se je morda bal, da ne bi razburil slavno večino, ker ve, da ta večina ne sliši rada resnice?!) Ur.) Potem je prijavil tudi, da v zadnjem zasedanju vsprejeti zakon o gasilnem redu ni zadobil cesarskega potrjenja.

Na to je prečital poslanec dr. Domišler v imenu deželnega odbora program o delovanju za to zasedanje. Ta program smo že priobčili v svojem listu in nam je danes posebno naglašiti, da sta nastopna predmeta zelo važna za tržaške Slovence: Zakonski načrt o napravi in notranji uredbi nove zemljiške knjige za Trst, in predlog, da je protestovati proti spremenjevanju rodbinskih in krajnih imen.

Za tem je pričela razprava o poročilu deželnega odbora. Naši čitatelji naj nam ne štejejo v zlo, ako se budem nekoliko občirno bavili z govorji italijansko-radikalne gospode, kajti v teh govorih je čitati toliko gorostnosti in z ozirom na notoriška dejstva naravnost drznih trditvev, da iz teh izbruhov

PODLISTEK.

24

Bárdyjeva obitelj.

Prigoda iz leta 1848—49.

Posloveni Iv. Kuret.

V tem se prikraje Vlah k oknu in — kdo opisuje njegovo začenjanje, ko vidi, da mladenič deklico strastno objemlje in poljuje. Precej teče iskat Dekurija in, srečavši ga na potu proti domu, pripoveduje mu vse iz sebe, da se je privlekel neki kmet v njegovo stanovanje, kjer se šali in ljubuje z ukradeno gospico.

— Kako pa veš ti to? vpraša ga Numa hladnokrvno.

— Kar sem rekel, videl sem skozi okno z lastnimi očmi.

— In kako si se predrnjal gledati skozi okno moje sobe? Ti mar nisem tega ostro prepovedal? Poklekni in mol! —

Smrtnobled pada Vlah na koleni in sklene roki.

mora pogoditi tudi slepec, da je vsaka dobrohotnost do teh ljudij gola potrata. Grše nehvaležnosti pač ni lahko najti, nego so ti silni in na vse strani povsem neosnovani napadi laških radikalcev na slavno vlado. Mi smo gotovo zadnji ki bi bili poklicani, zagovarjati slavno vlado, ali to že moramo reči, da jej gospoda delajo grozno in vnebovpijočo krivico ter da nas je prešnito nekako sočutje do vladnega zastopnika, videče, s kakimi ljudmi se mu je boriti samemu, oh tako samemu!! Da, to je značilno, prezačilno za naše razmere, da se na „konservativni“ strani ni našla žica duša, katera bi bila le ganda svoj jezik v obrambo one in iste clade, ko je program so si „konservativa“ gospoda baje zapisali na svoj program. Našim gospodom poslancem pa lahko služi to dejstvo v nekakotolažbo, kajti priča, da ne le mi Slovenci imamo v deželnem zboru tržaškem proti sebi jedno samo in kompaktno večino, ampak nekdo drugi tudi.

Razpravo je otvoril posl. E. Rasevich, kateri je jako ostro kritikoval postopanje vlade nasproti deželnemu zboru tržaškemu. Ves trud gg. poslanec v minorem zasedanju da je bil zman: slavna vlada je ostala gluha za vse izražene želje. Da označi to postopanje, moral bi se poslužiti izraza, kateri ne bi bil ravno parlamentaren; ali noče storiti tega, ampak pove le, da vedenje vlade ni zaresno in dobrohotno. Postopanje deželnega zboru tržaškega je da bilo tako korektno, kakor nobenega drugega zabora pod vlado krone avstrijske. (Vidi se, da je ta gospod poslanec v svojih trditvah dokaj — pogumen. Op. ured.) Dozdevati se nam mora, da nas nikaka vez ne druži z državo, da nas ne združuje nikak politički čat. Vlada pravi to se svojim postopanjem, ne mi! Reči moramo, da smo postali jagnjeta ter da nam volk pije krv, kajti vlada se briga za nas le tedaj, ko gre za plačevanje davkov — le v tem pogledu smo jednakopravni z drugimi narodi v Avstriji. Politika in narodna strast dunajske viade in tudi tukaj je lokalne preplavlja vse zavode javne uprave. Celo sodišče je postalo prisransko; redarstvo, ki je poklicano vzdrževati red, izzivlja često in zasramuje meščane ter one, ki zastopajo iste, mesto da bi jih branilo.

Pri takem stanju stvari se moramo vprašati: čemu delamo tu komedijo? Res je, da mi ne delamo komedije, ampak vlada jo uprizarja. Toda mene ni volja, da bi stopil na pozorišče v prilog onim, ki se hočejo zabavati na naš račun. Govornik predlaga torej, da se preide na dnevni red preko poročila deželnega odbora in programa delovanju. Ga-

— Vstajnik! Slušal nisi mojih povelj, zato zaslubiš smrt! No, za sedaj ti oprostim. Če pa komu le z besedico kolikaj omeniš o tem, kar si videl, ne odides zasluznej kazni!

Pri teh besedah se Dekurio odstrani. Vlah se pa še dolgo časa ni mogel zavesti, ker strah mu je pretresel mozeg in kosti in še dolgo časa klečal je z sklenjenima rokama na istem mestu. Od tega časa naprej je bil — sicer biblijavi kmet — molčeč in zaprt, ker se je bal, da na nakoršenkoli način izda svojo nevarno skrivnost.

Dekurio je hotel v svoje stanovanje. Zagledavši, da mu ljubljencu hitita naproti, obstoji na pragu sobe in motri mladeniča s tlim očitanjem.

— Zakaj si se zakasnili? praša ga v srčnej bolesti.

Mladenč mu v odgovor ponudi roko, ali Dekurio je noče prijeti: „Moje roke so okrvavljen s krvjo sorodnikov tvojih“ — reče tihoma — meni si pripravil pogrde in sramoto, sebi pa žalost in tugo . . .

Ierija je seveda ploskala temu predlogu.

Proti temu napada ma — resnico oglasil se je vladni zastopnik baron Conrad izjavivši, da nikakor ne more pustiti zboru pod utisom tega govora. Ni pravilen, ako se trdi (S to trditvijo je imel vladni zastopnik popolnoma prav, ne enkrat, ampak stokrat Op. ur.), da vlada ne kaže dobrohotnosti do deželnega zabora, toda bolje bi bilo, da bi preiskovali od slučaja do slučaja, kateri v zroki so bili odločilni za odločnите v vsacega posameznega zakonskega načrta.

(Sveda, ako slavna večina smatra deželnim zborom le kot eksposituro laškoradikalne stranke in v tem zmishlu sklepka zakone le se svojega ozkega strankarskega stališča, je pač več kot jasno, da tacih zakonskih načrtov ne more predložiti v Najvišje potrjenje nobena vlada, katera noče, da pale zakonodavstvo na nizki nivo političke strasti. Torej ne zato, ker vlada ni dobrohotna do deželnega zabora tržaškega, niso zadobili potrejna razui zakonski načrti, ampak le zato, ker so bili taki, da jih pri najbolji volji nini moga priporočiti. Op. ured.)

Zaključivši svoj govor je vladni zastopnik zagotovil zbornico o dobrohotnosti vlade. (Tudi to treba verovati absolutno. Op. ured.) (Konec prihod.)

Politične vesti.

Novi člani gosposke zbornice. Uradna „Wiener Zeitung“ objavlja imena 24 novih članov gosposke zbornice. Listi, ki zastopajo vladne interese, trde, da s tem imenovanjem vlada ni hotela premakniti razmerja med strankami. V tem zmishlu trde na dalje, da je med novimi člani 9 desničarjev in ravno toliko leviciarjev, drugi da pripadajo srednji stranki.

Deželni zbor pruski otvoril je cesar minoli torč s posebnim prestolnim nagovorom.

Dopolnilna volitev v državni zbor za mesta dolenska, katera je zastopal do sedaj poslanec Šuklje, je razpisana na dan 25. februarja t. l.

Hrvatski sabor je v svoji poslednji seji vsprejel proračun za leto 1895.

Znamenite vesti prihajajo iz Francoske. V večernem izdanju od minologa torka smo že javili, da je odstopilo ministerstvo Dupuy, včeraj predpoludne pa je došla v Trst brzjavna vest, da je odstopil tudi **pредседник републике Casimir Perier.** V tem trenutku, ko to pišemo, ne vemo še, je li ta senzačija vest istinita, niti ni mogoče ug-

Nemo povesi mladenič oči, roka pa mu kakor mrtvodlina pada ob telesu.

— Sprejmi njegovo desnico — poprosi deklica Dekurija sladkim glasom — rešil je tebe in mene in reši tudi našo obitelj.

Začudenog pogleda Emerik deklico. Dekurio pa ga potegne na stran in mu zašepeče:

— Revica ne ve še, da so vsi umorjeni; osoda tvojih in ujenih domačih jeje popolnoma neznana. Rekel sem jej le, da so v zaporu. Nikendar naj revica ne dozna strašnih prizorov one noči. Gorje nama, ker nisva mogla zaprečiti onih groznih dogodkov!

— Ali, dozna vendar-le, prej ali slej!

— Nikoli! Iti morata proč iz tega kraja, ven iz te dežele. Iti morata na Turško!

— Jaz grem na Ogersko.

— Ne stori tega, prosim te, ne stori tega. Žalostni dnevi čakajo Ogrov in njih velikašev. Vasim šovinističnim prerokom se niti ne sanja o prihodnosti, ki ima kmalu priti, kajti priti mora . . . Pojta na Tur-

Oglas je razdal po izidu v petih, na naslov, z deželimi dekanimi in predstoji prostor, kolikor obsegava zavetnik vred. Poslana osmernica in jarmatnica, da nudi oglasi in se raznjava po ogledi.

Vsi deplsi naj se posiljajo uredništvu: ulica Cassarca št. 13. Venca prima mora biti frankovana, kot načakovana, kot sprva napisano. Kopiji se ne vredajo.

Naročnina, reklamacija in oglasi, sprejma **upravnštvo** ulica Molina prib. colo št. 3, II. nadst. Odprtje reklamacije: so pravna postavitev.

„Pridruži se moj“

bati o pravih vzrokih temu velevažnemu in lahko tudi usodnemu koraku. Ako pa je resnica, stojimo morda na pragu velikih dogodkov.

Položaj na Ogerskem. Bivša ministra Lukacs in Hieronymi sta imenovana tajnima svetovalcem. — Ne da bi hoteli izvajati iz tega koraka posebne posledice, vendar se nam zdi, da kolikor toliko simptomatična, da se je novo ministerstvo predstavilo knezu-primazu Vaszary-u. To bi kaže, da hočejo gospoda židoliberalcji priliti nekoliko vode svojemu neuskemu vini. Toda dyomimo, da bi mogli s to zvijado koga prevariti, marveč smo uverjeni, da bodo nizja duhovščina vztrajala v opoziciji tudi proti temu ministerstvu.

Različne vesti.

Drugi koncert Slovanskega. Nismo se motili, ko smo v poslednji številki našega lista izrekli nadajo, da bodo pri drugem koncertu Slovanskega udeležba našega občinstva mnogočtevnejša, nego je bila pri prvem. Radostno pa priznavamo, da je slovansko občinstvo tržaško prekošlo najdržnejše naše nadeje, kajti bili smo presenečeni, iznenadjeni, vstopili v veliko gledališče. Bilo je praznih nekoliko lož in naslonjačev, v ostalem pa je bila po prostornem gledališču prava guječa. Sosebno na galleriji bilo je toliko ljudstva, da je bilo občinstvo malone v strahu, da se pogreže pod nečuvano množico. Posebno moramo naglašati, da v gledališču niso prihiteli le Slovani iz Trsta in bližje okolice, ampak celo iz Gorice, Nabrežine, Sežane itd. videli smo razne slovenske rodoljube. V gledališču pa ni bila le slovenska inteligencija, ampak mnogo bilo je i preprostega ljudstva. Vsa čast zavednemu primorskemu slovenskemu življu.

Kaj pa naj porečemo o izvršitvi programa samega? Tu pa moramo priznati odkritosčeno, da naše pero ni sposobno opisati onega utisa, katerega je napravilo zares nadzemeljsko petje na poslušale. Tu je doverjena teknika združena s tako ubrani glasovi, da človek včasi ne bi verjal samemu sebi, da prihaja do harmonije iz človeških prsi. Ako je pri prvem koncertu občinstvo prijevalo Slovanskemu takih ovaciij, da je gromelo po gledališču, bilo so pa pri drugem koncertu take ovaciije, da se je gledališče doslovno treslo. Možki vihteli so, klobuke, gospa, robe, a urnebesnih klicev „Zivjo Slovanske! Živelanjega umetnost! Slava!“ ni bilo ne konca ne kraja. Slovanski moral se je pokazati neštevilnokrat na pozorišču.

sko! Dam vama potne liste, s kojimi brez nevarnosti prehodita Moldavijo in Valahijo. Tu v tej mošči vama izročim toliko denarja, da se z njim sicer zmerino pa prav lahko preživita. Ne branita se ga, kajti to je premoženje vajine obitelji in kojega sem jaz dobil deset deležev. Obljubita mi le, da ne pojedeta na Ogersko.

— Tega ne morem objubiti, ker ne vem, če mi bo mogoče objubiti tudi držati. Če si mi bo pa za dobro zdele, slušal bom tvoj svet.

Numa prime roki ljubečih, in zroc jima dolgo v oči, vpraša ju z resnim, čustvenim glasom:

— Vidva se ljubit? Onadv prikima nemo. — Pa mislita, da bodeta tudi srečna? — Da, srečna bodovala . . . — Bosta pa zamogla pozabiti na sedajno nesrečo? — Da! odvrneta nesrečnika solzeča se. (Dalje prih.)

Navdušenje je prekipele pri narodni pesmi „Što ti travuška“, z izborni petim duetom (sopran) dveh dečkov. Cerkveno petje pa, v kojem se slagajo v divno harmonijo izredno globoki basi z uprav anglojsko-milo zvonečimi glasovi dečkov, napravilo je na poslušalce — rekli bi — božanstven utis. Kaj takega umije le Slavjanski s svojim zborom A kako naj opišemo navdušenje, s katerim je občinstvo vsprejelo kavkaško narodno pesem „Huz Bulat“ (z dvospevom tenorja in basa) in pa „Živie? Med petjem taka tišina, da bi človek čul padec igle, a po končanem petju vihar, vihar — navdušenja. In to se je ponavljalo ves večer, žal — oprostite naš opravičeni egoizem — le prekratek čas! Slava, večna slava Slavjanskemu! Ponosen sme biti na svojo umetnost.

Navdušeno občinstvo se je razlo po končanem koncertu po raznih gostilnah in kavarah, kjer je razpravljalo do pozne noči o vtiših, katere je napravil Slavjanskega zbor na vsakega poslušalca, brezizjemno.

Tržaški Slovani poklonili so Slavjanskemu lep srebrn lovov-venec z bogatimi, trobojnimi trakovi, na katerih je bil v zlatu tiskan primeren napis.

Prosimo slovensko naše občinstvo, da nam oprosti pomankljivost našega poročila, toda ponavljamo, da takih vtišov, pod katerimi se dviga naše sreče še danes, bi moglo primerno opisati le najspretnejše pero. Slavjanskega zbor treba je — slišati. — Slava mu!

Grofa Fr. Coronintja „Ljubimka“. Prosimo, da naj nič ne misli na kojo indiskretnost, kajti indiskretni nikdar nismo bili in ne bomo. Ta „ljubimka“ prevzetenega gospoda grofa Frana Coroninija je namešč ţelezniška proga, ki vodi iz Ronk v Červinjan. No, kakor pa doznamo iz verodostojnega vira, ta „ljubimka“ hira na neozdravljivi bolezni, ki se nazivlje po domače „furlanska mizerija“. Sedaj pa čujte, kolikoga pomena je ta ţeleznična za vesoljni promet in koliko „koristi“ državi. Z novim letom „razvili“ se je promet na tej ţelezniški progi takô silno, da je imela v teku jednega tedna celih 6, pitemo šest popotnikov! Poleg tega treba je še pomiciti, da na tej progi ni nikakorinega tovornega prometa, kajti vse blago izvaža in privaja se na parnih, ki plovijo na črti Trst-Červinjan-Gradež itd. Umevno je, da pri takô sijajnem stanju ne more biti obilo denarja v ţelezniških blagajnah omenjene proge. Tako se je prigledilo, da te dni niti niso mogli izplačati ţelezniškega osobja (!), ampak zahtevali so le z Dunala „nekoliko“ denarja in centralna uprave drž. ţeleznic poslala je „foršas“ okolo 700 gld. To pa je bilo toliko, kakor se pravi po domače: „v morje pljunuti“. Dali so torej uradnikom po 20 gld., ostalem osebju pa manjše svote, — celo po dva gld. (!) — „à conto“! — Razni pa so potrebovali denarja, zatorej so si pomagali jednostavno s tem, da so zastavili svoje „plačilne pole“. Z Dunala so sicer, doznavši o „dišperatnem“ položaju, dospolli izlatnejsjo svoto denarja v podporo, toda, žalibog, obtičala je ta pomoc z vlakom vred nekoliko časa v snegu.

Sedaj pa naj trezen človek odgovori na vprašanje: „Je-li bila potrebna ta furlanska ţelezniška proga? Kdo bode izplačeval škodo, ki narašča iz „prometa“ (?) te „prepotrebne“ proge? Erklaret uns Graf Örindur...“

Našemu mestnemu občinstvu javljamo, da se „Edinost“ odslej ne bode več prodajala v tobakarni Giancoppulo na trgu Barriera (na vogalu ulice del Bosco). Dotični odjemalci naj se v bodoče blagoizvolijo obrati do tabakarne Karla Colja v ulici Arcata, ali pa do tabakarne Pipanove (Ponte della Fabra).

Razprava proti Ivanu Jajčiču Franu Kravos-u in drugom z dne 2. t. m. (Nadaljevanje).

Na povelje redarstva potisnilo se je Slovane nazaj. Ti so sicer počasi ubogali povelju, ali gneli so se vedno bolj skupaj ter so zopet se ustavljali ter zagnali vpitje, katero je kmalo prešlo v močno tuljenje.

Na drugej strani oglašali so se tudi iz italijanske skupine klici.

Ker je postajalo zbiranja nevarno, uka-začalo se je množici, naj se razide. Italijanska skupina napotila se je takoj proti borzuem trgu in proti Corsu, dočim niso Slovani ubogali po-velju.

O tej prilik bil je po § 279 k. z. za-začen 44 letni težak Jakob Posega iz Razdrtega, ker je, namesto da bi se bil odstranil, svojim tovarišem klical: „skupaj, skupaj!“ ter jih s tem pozival naj vstanijo na mestu.

Po §. 283 zatvorjeni so bili Fran Kravos, Ivan Marija in Valentin Piščane.

Kmalu potem bil je prijet na borzne m trgu prejudiciran sensal Iv. Jajčič iz Ustij, ker se jedne da bi ubogal danemu povelju, podal z jedno skupino Slovanov preko gledališčnega trga na borznitrg, kjer je vpil pravokatorično „abbasso la cikora“, radi česar bi se imelo postopati proti njemu po § 283 in 305 kaz. zak.

Znano je, da je ta klic psovka za politično društvo „Concordia“, ki ima namen napraviti sporazunjenje med meščani in okoličani.

Konec bil je zasačen pod municipalnim poslopjem 20-letni trgovski pomočnik Hugo Pacor po §. 305 k. z. ker je zaklical „fora i ščavi!“

Opoža se še, da sta Jajčič in Kravos poznana kakor notorična in rusofilska agitatorja ter da je večina zaprtih bila že kaznovana v prejšnjih časih.

To učenjem se s prilogu z dotičnimi sprejetih zapisnikov in izvestja redarstva dati na znanje za postopanje po gori navezenih naslovih se službeno ujedno opazko, da so bili gori imenovani zajedno oddani temu c. kr. deželnemu sodišču v zapor.

Trst, dne 14. novembra 1895.

Tschernko
c. kr. dvorni svetnik in
policijski ravnatelj.

(Dalje prih.)

Važen slučaj iz kazenskosodne prakse v Trstu. Dne 30. novembra 1894 se je pričela pred c. kr. deželnim sodiščem v Trstu kazenska razprava proti trem posestnikom iz eklice radi zločina po §. 81 kaz. zak., katero razpravo je sodišče takrat preložilo. Predvčerajnjem, dne 15. t. m. nadaljevala in dovršila se je ta kazenska razprava. Sodni dvor je bil sestavljen iz gg. c. k. svetnika pl. Defacisa kot predsednika in c. k. svetnikov Dejaka in Wolffa ter c. k. sodnega adjunkta Ropole; državno pravdništvo je zastopal pri prvi razpravi dne 30. novembra 1894. c. kr. državnega pravdnika namestnik g. Fraus in včeraj c. kr. državnega pravdnika namestnik g. Vidulich; zagovarjal je vse tri obtožence odvetnik dr. Pretner. Ko je dne 30. nov. 1894. predsednik sodnega dvora odpril glavno razpravo, zahteval je takoj zagovornik dr. Pretner, da bodo sodni dvor sestavljen tako, da bodo vsi udje istega razumeeli slovensko. Ta svoj predlog je utemeljeval s tem, da hoče obtožence zagovarjati v slovenskem jeziku, da obtoženci ne umejo dosti laškega, da je glavno načelo našemu zakonu o kazenskosodnem postopanju, da sodnik ne posredno razume stranke in izjave, na podlagi katerih mora soditi (To isto je trdila to dni celo oficijozna „Presse“, ko je zavračala proteste laške stranke proti sestavi porotniških listin za leto 1895. za okrožno sodišče Rovinjsko. Op. ured.), da pa to v pričajočem slučaju ni mogoče, ker ne znajo vse udje sodnega dvora slovenski. Sodni dvor je na predlog c. kr. drž. pravdništva odbil to zahtevo zagovornika in tako se je vršila pod imenovanim sodnim dvorom glavna razprava, pri kateri so govorili obtoženci slovenski in je tudi zagovornik branil slovenski. Po dovršeni razpravi razglasil je gospod predsednik razsodbo z razlogi v laškem jeziku ter raztolmačil potem obtoženim vsebino iste v kratkih besedah v slovenskem jeziku. Zanimivo in važno pri tem je, da dva sodnega dvora nista umela slovensko in zapisnikar menda tudi ne. Ta dva sodnika nista mogla umeti ni zagovornika ni obtoženih.

Za danes beležimo le ta dogodek, o katerega zakonitosti ali nezakonitosti bode sedilo visoko c. kr. najvišje sodišče, ker so obtoženci — kakor smo izvedeli — prijavili po svojem zagovorniku pritožbo ničnosti proti razsodbi.

Omenjeni dogodek govori jasno in mi opuščamo za danes vsaki komentar. O izidu te velevažne zadeve hočemo poročati o svojem času.

Iz Št. Vida nad Vipavo nam pišejo: Formalno sicer se ni razdržilo naše bralno društvo „Sloga“, ali v resnici ne obstoji več že par let. Do formalnega razdrženja ni prišlo in tudi ne pride iz tega jednostavnega vzroka ker ni mogoče sklicati občenega zborna, in sicer zato ne, ker — — ne, ker ničče ne mara priti bližu. Ker torej društvo faktično ne obstoji več, ker ima nadalje to društvo nekaj malega premoženja v pohištven in ker slednjič pravijo pravila, da ta imovina v slučaju razpada društva pripada ubožnemu zakladu, bi bil čas, da se vendar enkrat v tem pogledu ustreže zahtevi drutvenih pravil. Ce noče ali ne more nikdo drugi storiti potrebitno, pa naj stori slavna c. kr. oblast!

Iz Št. Petra na Plivki nam pišejo: V Št. Petru več let službujoči vrli orožniški vodja gospod Kljun, bil je premeščen s 1. januarjem t. l. v Lož pri Rakecu. Enakih služabnikov bilo bi zleti, kajti on je v svojo pest dobil marsikakega zločince. Vsak zločinoc se je izognil Št. Petra in za cigane skoro se več vedelo ni med tem časom, ker so vedeli, da ta gospod ne mara za take poštenjakovice. V plačilo mu kličemo: Bog ga živi njega in druge vrle služabnike.

Štiri cesarice hkrati na francoski zemlji V kratkem bodo na francoskih tleh zajedno štiri cesarice. V Mentono pride carica-udova Marija Feodorovna s svojim bolehnim sinom, cesarjevičem Jurijem. Stanovala boste v letovišču „Fontana-Rosa“. V „Grand Hotelu“ v Cap Martin pa pričakujejo Nj. Velikanstvo cesarice Elizabeto in pa bivšo cesarico Evgenijo. Početkom februarja meseca pa pride v Nizzu kraljica angleška, Viktorija, katera je zajedno cesarica Indije.

Gorostasna darila. V poslednji številki iz Novega Yorka prišednji časopisov citati je lakonično vest, da je znani milijonar Kornelij Vanderbilt podaril sveto 350.000 dolarjev kliniki „Columbia College“. Milijonarka Sloane pa je prekosila Vanderbilta, kajti podarila je ogromno sveto 2 milijonov dolarjev za bolnišnico, ki nosi ime darovaljice. Dva „neimenovana“ pa sta podarila pol milijona dolarjev za omenjeni „Columbia College“. — Amerikanci so res nedosežni v primeru z malenkostno, staro in hirajočo Evropo!

Koliko pomaranč se izvaja? Španjska vlada navpravila je na temelju izkazov o pridelku južnega sadja v posamičnih deželah statistiko o pomarančah. Po tej statistiki izvaja Italija na leto okolo 2500 milijonov, Španija okolo 1400 mil., Portugalska okolo 80 mil., republika Paraguay (južna Amerika) okolo 70 in država Florida (severna Amerika) okolo 50 milijonov pomaranč na leto.

Policijsko. Po noči na včeraj vtihotapili so se neznanati tatovi v prodajalnico trgovca z okajenim mesom, Girolama Botterija v ulici Barriera hšt. 14 ter ukradli iz zaprte miznice sveto 200 gld. v gotovem denarju. — 20-letno deklo Marijo Krobot iz Srepence pri Tolminu zaprli so, ker je ukradla svoji gospodini, gospoj Porenta, stanujoči v ulici Nuova hšt. 6, dva napoleona. — 24-letni težak Anton B. iz Trsta grozil se je svoji ljubici, da jo umori. Po „ljubezljivem“ ljubincu prišli so stražarji ter ga odvedli s seboj.

Najnovejše vesti.

Pazin 16. Občinski zastop je dalec s jednoglasno izvolil dra. Dinka Trinajstiča za županom pazinskim.

Pariz 16. Predsednik Casimir Perier je odstopil. Zbornica in senat se smideta opoldne da čujeta sporočilo Perierjevo. Kongres se snide najbrže v četrtek, a misel je splošna, da bode Perier zopet izvoljen predsednikom republike z veliko večino. Poleg Perierja se imenujejo kot kandidatje Dupuy (dosedanj ministerki predsednik) Challemel-Lacour, Waldeck-Rousseau in Spiller.

Budimpešta 16. Nadvojvoda Fran Salvator in nadvojvodinja Marija Valerija odpotovala sta včeraj na Dunaj, od koder se podasta v Lichtenegg.

Rim 16. Papež se je nekoliko prehladil ter je moral včeraj ostati v sobi, zbor česar ni delil avlidenc. Tako pa se je ukrenilo le iz previdnosti in ni nikakoga povoda kaki bojazni.

Trgovinske brzovajke. Budimpešta. Pienica za spomlad 6.63—6.65. Pienica za januar 1895. 6.98 od 7.—Ores za spomlad 6.01—6.02. Rž nova 6.25—6.35. Koruza nova 5.95 do 6.10. Nova za maj-juni 6.25—6.24.

Pienica nova od 78 kil. f. 6.60—7.45, od 19 kil. f. 6.65—6.70, od 80 kil. f. 6.70—6.75, od 81 kil. f. 6.75—6.80, od 82 kil. for. 6.80—6.85.

Izjem 6.21—8.10; prosa 6.00—6.60.

Pienica. Malo ponudbe. Popravitev maznika Trg mlačev. Nobeno prodaja Vreme: mrlja.

Praga. Nenalimirani slednik za januar f. 11.45 februar f. 11.40, marec f. 11.52, maj 11.77. Stalno

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in v črino vred, odpotujate precej f. 27.75—28. Januar f. 27.75—28. — Concasse za januar-marec 28.75—. Cetvrti za januar 29.50. V glasih (sedih) za januar 29.50.

Havrs. Kava Santos god. average za januar 91. za maj 91—veliki rastoti. Hamburg. Santos god. average za januar 78.25. maj 75.—, september 74.25. —, tako rastoti.

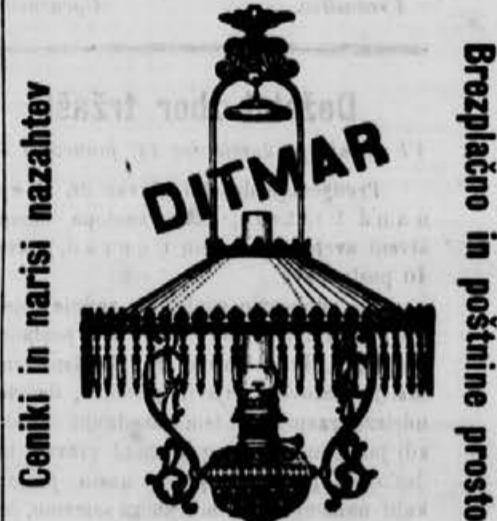
Dunajska borsa 16. januarjam 1895.

	danos	včeraj
Državni dolg v papirju	100.60	100.60
v srebru	100.70	100.70
Avtirska renta v zlatu	125.60	125.60
v krovah	98.80	99.95
Kreditna akcija	415.10	410.90
London 10 Lat.	124.20	124.10
Napoleoni	90.86	90.86
100 mark	90.77	80.75
100 itali. lire	46.35	46.35

„Pomožni uradnik“

se v neki Graški pisarni vsprijmo takoj. Zmož-n mora biti nemškega in slovenskega jezika in govoriti in pisati in mora imeti izpisano, lahko čitljivo pisavo. Daljni pogoji so: Umeni in hitri delavec, neomudeževana preteklost, vojvodina prost, nezdolžen, n ozljen, popolnoma zdrav. V slučaju posebne potrebitnosti in izbornega zadružanja upanje na stalno nastavljanje, s pravico do pokojnega. — Priložje v nemškem in slovenskem jeziku s prepisom, sprva v pod. 111.893 Gradeč postopek restante“ I zavitek s 5 kr. znamko.

Svetilke za vsakovrstno razsvetljavo

R. DITMAR, TRST
Piazza Ponterosso 6.

Dobroznanost v gostilni
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvačkovem“)
v Trstu,
ulica Solitarje 6. 12

toči kolikor v gostilni, kolikor pri veselicah v sokolski televadnici, vedno je pristna v